

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UŽDAROSIOS AKCINĖS BENDROVĖS „A“ SKUNDO**

2026 m. gegužės d. Nr. S- (7-2026/45)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narės, pavaduojančios Komisijos pirmininkę, Jurgitos Narkevičiūtės, narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės (pranešėja) ir Raimondos Juodkaitės, išnagrinėjo UAB „A“ (toliau – Pareiškėja) 2026-03-13 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2026-03-12 sprendimo Nr. 331-86748 (toliau – skundžiamas sprendimas). Komisijos posėdyje 2026-04-21 Pareiškėjos atstovė B.B. dalyvavo nuotoliniu būdu, Inspekcijos atstovas posėdyje nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja 2026-03-13 kreipėsi į Komisiją su skundu prašydama panaikinti skundžiamą sprendimą, kuriuo jai atsisakyta grąžinti 24 199,70 Eur gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM) permoką už 2021-2024 metų laikotarpį.

Skunde akcentuoja, kad Inspekcija Pareiškėją nurodė kaip mokestį išskaičiuojantį asmenį, todėl ji neturėjo teisės inicijuoti permokos grąžinimo procedūros, nes tai išimtinė gyventojo teisė.

Pareiškėja nurodo, kad nesutinka su Inspekcijos pozicija, nes, Pareiškėjos vertinimu, tai prieštarauja Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 2 ir 87 straipsniams bei Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) suformuotai praktikai.

Atsižvelgiant į tai, Pareiškėja prašo Komisijos panaikinti skundžiamą sprendimą ir grąžinti 24 199,70 Eur GPM permoką už 2021-2024 metų laikotarpį.

Inspekcija Skundžiamu sprendimu negrąžino Pareiškėjai 24 199,70 Eur GPM permokos už 2021-2024 metus vadovaudamasi tuo, kad 2025-11-20 Inspekcijos viršininko įsakymu Nr. VA-105 patvirtinto Mėnesinės pajamų mokesčio deklaracijos GPM313 formos užpildymo ir pateikimo tvarkos aprašo (toliau – Aprašas) 21 punkte numatyta, jog kalendoriniams metams pasibaigus darbdavys negali naikinti dvigubo pajamų apmokestinimo.

Skundžiamame sprendime Inspekcija pabrėžia, kad dvigubą pajamų apmokestinimą naikinti ir susigrąžinti Lietuvoje permokėtą GPM (tuo atveju, jeigu darbuotojui išmokamos su darbo santykiais susijusios pajamos būtų apmokestinamos ir Lietuvoje, ir Vokietijoje) gali tik pats gyventojas Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 27 straipsnyje nustatyta tvarka Inspekcijai pateikdamas Metinę pajamų mokesčio deklaraciją (forma GPM311) ir prie jos pridėdamas dokumentus, patvirtinančius, kad pagal Lietuvos ir Vokietijos pasirašytos dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarties nuostatas mokestis buvo sumokėtas Vokietijoje.

Papildomai Inspekcija nurodo Pareiškėjai patikslinti Mėnesines pajamų mokesčio deklaracijas (forma GPM313, toliau – Mėnesinė GPM deklaracija) ir Metines gyventojams išmokėtų išmokų, priskiriamų A ir B pajamoms, deklaracijas (forma GPM312, toliau Metinė GPM deklaracija) už 2021-2024 metus. *Komisijos pastaba.* Metinės ir Mėnesinės GPM deklaracijos už 2021-2024 metus buvo patikslintos 2026 metų kovo 2, 3, 5 dienomis – t. y. iki Pareiškėjai pateikiant 2026-03-06 prašymą grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-201391 (toliau – Prašymas). Taigi Inspekcija skundžiamu sprendimu nurodo patikslinti Pareiškėjos jau patikslintas deklaracijas.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas, Inspekcijos sprendimas naikintinas ir Pareiškėjos Prašymas grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Mokestinis ginčo kilo dėl Inspekcijos sprendimo, kuriuo Pareiškėjai nebuvo grąžinta 24 199,70 Eur GPM permoka už 2021-2024 metų mokestinį laikotarpį.

Komisija pažymi, kad Pareiškėjos veikla susijusi su laikinu įdarbinimu – Pareiškėja komerciniais tikslais teikia (perleidžia) savo darbuotojus klientams Vokietijoje. Pareiškėja, kaip mokestį išskaičiuojantis asmuo, 2021-2024 mokestiniu laikotarpiu išmokėjo darbuotojams, kurie mokestiniu laikotarpiu buvo Lietuvos Respublikos nuolatiniai gyventojai, su darbo santykiais susijusias pajamas už darbą Vokietijoje. Nuo šių pajamų Pareiškėja sumokėjo GPM į Lietuvos biudžetą, tačiau nuo tų pačių pajamų buvo sumokėtas pajamų mokestis Vokietijoje, todėl susidarė dvigubo apmokestinimo situacija.

Pareiškėja kreipėsi į Inspekciją su Prašymu grąžinti permoką, tačiau Inspekcija skundžiamu sprendimu atsisakė tenkinti Pareiškėjos Prašymą, nurodydama, kad permokos grąžinimo procedūrą gali inicijuoti tik pats gyventojas. Pastebėtina, jog nagrinėjamos bylos atveju nekeliamas ginčas dėl GPM apmokėjimo abejose valstybėse (tiek Lietuvoje, tiek Vokietijoje), o pagal tarptautinį susitarimą, pirmenybė apmokestinti pajamas tenka Vokietijai, todėl byloje sprendžiamas dvigubo apmokestinimo naikinimo Lietuvoje klausimas.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja MAĮ, GPMĮ bei 1997-07-22 Lietuvos Respublikos ir Vokietijos Federacinės Respublikos sutartis dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo (toliau – Sutartis). Sutarties 23 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad Lietuvoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu: a) kai Lietuvos Respublikos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kurie, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinami Vokietijos Federacinėje Respublikoje, Lietuvos Respublika, jeigu jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia: aa) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Vokietijos Federacinėje Respublikoje sumokėtam šių pajamų mokesčiui, bb) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Vokietijos Federacinėje Respublikoje sumokėtam šio kapitalo mokesčiui. Tokia suma bet kuriuo atveju neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos Lietuvos Respublikos pajamų arba kapitalo mokesčio dalies, kiekvienu atveju atitinkamai priskiriamos pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Vokietijos Federacinėje Respublikoje.

Kaip minėta, nėra ginčo dėl dvigubo apmokestinimo, tačiau Komisija, pasisakydama dėl dvigubo apmokestinimo naikinimo, nurodo, jog GPMĮ 37 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad užsienio valstybėje, kuri yra Europos Sąjungos valstybė narė arba su kuria Lietuva yra sudariusi dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį, gautos nuolatinio Lietuvos gyventojo pajamos, išskyrus minėtoje valstybėje gautas palūkanas, dividendus ir honorarus, šio įstatymo nustatyta tvarka yra neapmokestinamos GPM Lietuvoje, jeigu GPM arba jam tapatus mokestis nuo šių pajamų nustatyta tvarka sumokėtas užsienio valstybėje. Šios dalies nuostatos taikomos tik tuo atveju, jeigu yra pateikti įrodymai apie užsienio valstybėje per tą mokestinį laikotarpį gautas

pajamas ir nuo jų sumokėtą GPM arba jam tapataus mokesčio sumą (LVAT 2013-01-16 nutartis adm. byloje Nr. A⁶⁰²-697/2013).

Iš skundžiamo sprendimo matyti, jog Inspekcija savo poziciją negrąžinti Pareiškėjai GPM permokos grindžia Aprašo 21 punktu, kuriame numatyta, kad mokestį išskaičiuojantis asmuo gali tikslinti deklaraciją tik mokestiniu laikotarpiu. Be to, numatyta, jog tuo atveju, kai per mokestinio laikotarpio atitinkamą mėnesį savo darbuotojams – nuolatiniais Lietuvos gyventojams už samdomąjį darbą užsienio valstybėje, su kuria Lietuva yra sudariusi ir taiko dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį, išmokėjo su darbo santykiais susijusias A klasės išmokas ir iš jų išskaičiavo bei į Lietuvos biudžetą sumokėjo pajamų mokestį, tačiau to paties mokestinio laikotarpio vėlesnį mėnesį nuo tokių su darbo santykiais susijusių išmokų užsienio valstybėje buvo sumokėtas GPM ar jam tapatus mokestis pagal šios sutarties nuostatas, tai Lietuvos vienetas mokestiniu laikotarpiu gali naikinti tokių išmokų dvigubą apmokestinimą, mokesčių administratoriui pateikdamas patikslintą to mėnesio, kurį buvo išmokėtos tokios su darbo santykiais susijusios išmokos, deklaraciją.

Pareiškėjos ir Inspekcijos požiūris išskiria dėl to, koks dvigubo apmokestinimo naikinimo būdas šiuo atveju turėtų būti taikomas. Iš teisinio reglamentavimo matyti, kad GPMĮ numato vieną apmokestinimo būdą – atleidimo metodą, pagal kurį pajamos, jau apmokestintos pajamų mokesčiu Vokietijoje, Lietuvoje GPM neapmokestinamos. GPMĮ bei Sutartyje detalaus dvigubo apmokestinimo panaikinimo ir mokesčio grąžinimo procesas nedetalizuojamas. Pareiškėjos vertinimu, Lietuvoje susidariusi GPM permoka turi būti grąžinama jai, kaip mokestį išskaičiavusiam ir sumokėjusiam asmeniui, kuri taip pat sumokėjo mokestį Vokietijoje. Inspekcijos nuomone, GPM permoka turi būti grąžinama darbuotojams, tačiau skundžiamame sprendime nedetalizuojama, kaip Pareiškėja galėtų atgauti gyventojų susigrąžintas mokesčio sumas. Inspekcija sutinka, kad GPM permoka yra susidariusi, tačiau nesutinka, kad ji grąžintina Pareiškėjai.

Komisija, įvertinusi skundžiamo sprendimo motyvų turinį, sprendžia, kad Inspekcija laikosi pozicijos, jog dvigubas apmokestinimas Lietuvoje naikinamas dviem būdais: Lietuvos vienetas mokestiniu laikotarpiu (kalendoriniais metais) pats gali naikinti savo darbuotojui – nuolatiniam Lietuvos gyventojui už darbą užsienio valstybėje išmokėtų su darbo santykiais susijusių pajamų dvigubą apmokestinimą, tuomet mokestį išskaičiuojantis asmuo neprivalo deklaruoti tokių pajamų arba gyventojas gali naikinti dvigubą apmokestinimą mokesčių administratoriui pateikdamas metinę pajamų mokesčio deklaraciją. Inspekcijos nuomone, pirmasis būdas gali būti naudojamas tik mokestiniu laikotarpiu, o juo nepasinaudojus laiku, nebegalima tikslinti mėnesinių pajamų mokesčio nuo A klasės pajamų deklaracijų, todėl Pareiškėja laikytina neturinti permokos, o Lietuvoje išskaičiuotą GPM turi teisę susigrąžinti tik pats gyventojas (darbuotojas).

Komisija pažymi, kad nei GPMĮ, nei MAĮ nedraudžiamas GPM įskaitymo ir dvigubo apmokestinimo panaikinimas mokestį išskaičiuojančio asmens lygiu, tačiau mokesčių administratorius yra nustatęs dvigubo apmokestinimo naikinimo apribojimus priklausomai nuo to, kada toks dvigubas apmokestinimas naikinamas (mokestiniu laikotarpiu ar vėliau).

Komisija nurodo, kad MAĮ 68 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog jeigu kitaip nenustatyta šiame straipsnyje ar atitinkamo mokesčio įstatyme, mokesčių mokėtojas ar mokesčių administratorius mokestį apskaičiuoti arba perskaičiuoti gali ne daugiau kaip už einamuosius ir trejus praėjusius kalendorinius metus, skaičiuojamus atgal nuo tų metų, kuriais pradedama mokestį apskaičiuoti arba perskaičiuoti, sausio 1 dienos. MAĮ 68 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodyta, kad apskaičiuoti ar perskaičiuoti mokestį už ilgesnį nei šio straipsnio 1 dalyje numatytas terminas, bet ne daugiau kaip už einamuosius ir penkerius praėjusius kalendorinius metus, skaičiuojamas šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka, galima, kai apskaičiuojamas ar perskaičiuojamas GPM (išskyrus fizinio asmens mokamo pajamų mokesčio nuo pajamų individualios veiklos dalį).

Iš minėtų teisės aktų matyti, kad su GPM apskaičiavimu, deklaravimu ir sumokėjimu susijusiems klausimams, išskyrus numatytas išimtis, galioja 5 metų mokesčio perskaičiavimo terminas. Aprašo 21 punktą taip pat nenumato draudimo tikslinti deklaracijas pasibaigus mokestiniam laikotarpiui, o tik įtvirtina galimybę tai padaryti operatyviai einamuoju laikotarpiu. Kadangi nei GPMĮ, nei MAĮ nenumato tokio ribojimo, Inspekcijos pozicija, kad Pareiškėja netenka teisės panaikinti dvigubą apmokestinimą pasibaigus mokestiniam laikotarpiui, laikytina nepagrįsta teisės normų aiškinimu ir nepagrįstai siaurinančia mokesčių mokėtojo teises.

Komisija atkreipia dėmesį, kad faktiškai pajamų mokestį už darbuotojus tiek Vokietijoje, tiek Lietuvoje sumokėjo Pareiškėja, kuri turi šių pajamų sumokėjimą pagrindžiančius dokumentus. Pažymėtina ir tai, kad Inspekcija neginčija, jog pajamų mokestis buvo sumokėtas Vokietijoje. Svarbu paminėti ir tai, kad nors nuo fiziniams asmenims išmokėtų lėšų GPM buvo sumokėtas du kartus, Pareiškėjos komandiruoti darbuotojai dėl to nepatyrė žalos – mokestis iš jų pajamų buvo išskaičiuotas vieną kartą Vokietijoje Pareiškėjos lėšomis, todėl dvigubo apmokestinimo atveju žalą patyrė ne ekonominis mokesčių mokėtojas (fizinis asmuo), bet Pareiškėja, kaip mokestį išskaičiuojantis asmuo. Tuo atveju, jeigu gyventojams būtų grąžinta GPM permoka, susiklostytų situacija, kad asmuo, nors ir būdamas GPM ar jam tapataus mokesčio mokėtoju, faktiškai jokio GPM ar jam tapataus mokesčio nemokėtų, o tik susigrąžintų „lietuvišką“ GPM, kai „vokišką“ pajamų mokestį iš savo lėšų yra sumokėjusi Pareiškėja.

Komisija primena, kad nagrinėjamu atveju svarbu situaciją vertinti laikantis gero mokesčių administravimo principo, pagal kurį visa permokėta GPM suma turi būti grąžinta Pareiškėjai kaip mokestį išskaičiavusiam asmeniui. Ši išvada daroma todėl, kad Pareiškėja savo lėšomis padengė fizinių asmenų GPM prievolės Vokietijoje ir įvykdė visas savo, kaip mokestį išskaičiuojančio asmens, pareigas (mokestis sumokėtas biudžetui, kuriam priklauso ir yra išskaičiuotas iš gyventojų), todėl nei biudžetui, nei fiziniams asmenims žala nepadaryta.

Komisija nurodo, kad pagal MAĮ 8 straipsnio 3 dalį mokesčių administratorius, administruodamas mokesčius, privalo vadovautis protingumo ir teisingumo kriterijais. Iš bylos medžiagos bei pateiktų duomenų matyti, kad Pareiškėja elgėsi sąžiningai – GPMĮ nustatyta tvarka išskaičiavo GPM į Lietuvos biudžetą, taip pat sumokėjo ir Sutarties pagrindu nurodytą sumokėti pajamų mokestį į Vokietijos biudžetą. Pažymima, kad Lietuvos biudžete yra susidariusi faktinė GPM permoka, kurios grąžinimas fiziniams asmenims sukeltų dvigubo neapmokestinimo situaciją, o Pareiškėja patirtų dvigubo apmokestinimo naštą ir tai neatitiktų protingumo ir teisingumo kriterijų.

Atsižvelgus į tai, kad norminiai teisės aktai tiesiogiai nedraudžia naikinti dvigubo apmokestinimo mokestį išskaičiuojančio asmens lygmeniu bei į tai, jog pagal MAĮ nuostatas mokesčių mokėtojas turi teisę tikslinti mokesčių deklaracijas per įstatyme nustatytą senaties terminą, kuri yra įstatyminė teisė bei nesiejama tik su einamuoju mokestiniu laikotarpiu ir neišnyksta pasibaigus kalendoriniams metams, bei į tai, jog Pareiškėja patikslino deklaracijas, Komisija vertina, kad GPM permokos grąžinimas Pareiškėjai atitiktų protingumo kriterijų.

Komisija pabrėžia, kad negali įpareigoti Inspekcijos grąžinti Pareiškėjai 24 199,70 Eur GPM permoką, Inspekcijai neatlikus reikiamų su mokesčio permokos grąžinimu susijusių procedūrų ar veiksmų, kurių atlikimą reglamentuoja MAĮ bei su jo įgyvendinimu susiję kiti teisės aktai. Komisija, priimdama sprendimą dėl GPM permokos grąžinimo, faktiškai imtųsi vykdyti mokesčių administravimą – vykdomosios valdžios funkcijas, kurios nesuderinamos su Komisijos, kaip ikiteisminės institucijos, kompetencija (LVAT 2018-03-28 nutartis adm. byloje Nr. A-687-575/2018).

Komisija, atsižvelgdama į pirmiau išdėstytą, konstatuoja, kad Inspekcijos sprendimas yra keistinas, t. y. Pareiškėjos Prašymas dėl 24 199,70 Eur GPM permokos (skirtumo) grąžinimo

(įskaitymo) ar nepagrįstai išieškotas sumas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2026-03-12 sprendimą Nr. 331-86748 ir UAB „A“ 2026-03-06 prašymą grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-201391 perduoti Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nagrinėti iš naujo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos narė, pavaduojanti Komisijos pirmininkę

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė